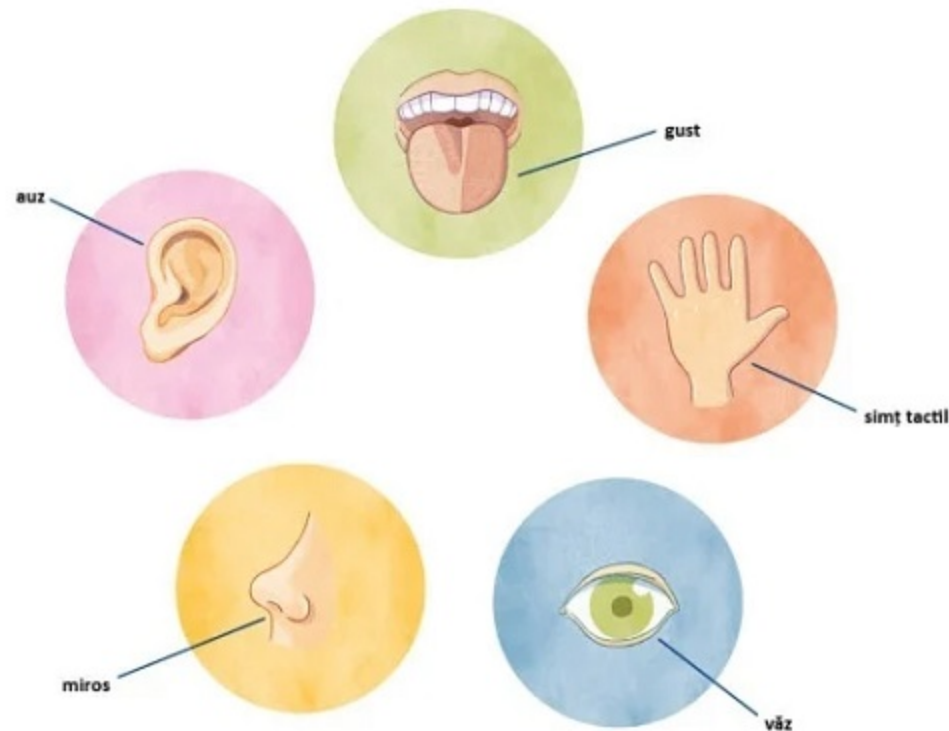

Olivia și Ben sunt cei mai buni prieteni și astăzi merg într-o excursie. Sunt însoțiți de Mihai, tatăl Oliviei, și de Maria, mama lui Ben.

- E cel mai bine așa, zice Ben. În caz că vedem ceva și avem o nelămurire.
- Sau în caz că auzim sau simțim ceva, completează Olivia.
- S-ar putea chiar să mirosim sau să gustăm ceva, zice iar Ben.
- Voi chiar știți despre cele cinci simțuri! exclamă uimit Mihai.
- Și sunt sigură că aveți o mulțime de întrebări despre fiecare simț, spune Maria.

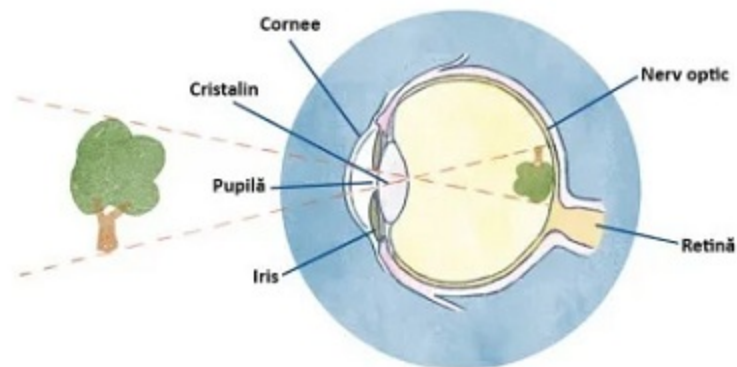
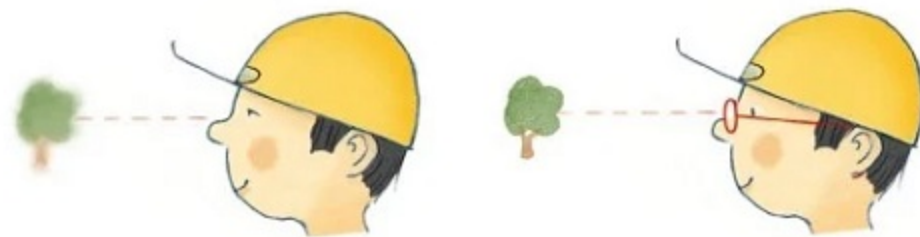

Organele de simț ne ajută să percepem ce se întâmplă în lumea din jurul nostru. Cu ochii vedem, cu urechile auzim, cu pielea simțim, cu nasul mirosim, iar cu limba gustăm.

— Avem nevoie de lumină pentru a putea vedea ce e în jur, le explică Maria.
Razele de lumină cad pe toate obiectele vizibile și sunt reflectate înapoi de acestea.
Atunci când un obiect nu reflectă razele de lumină, el devine invizibil pentru noi.

- Ca aerul! spune Olivia.
- Sau ca sunetele! Nici pe acelea nu le poți vedea, zice Ben.
- Exact! aprobă Maria.

Razele de lumină reflectate de un copac, de exemplu, pătrund în ochi prin pupilă. Cristalinul (aflat în spatele pupilei) focalizează imaginea astfel încât aceasta se formează pe retină, în partea din spate a ochiului. Această imagine este mai mică și răsturnată. Nervul optic transmite apoi creierului informațiile de pe retină. Creierul suprapune imaginile formate pe retina fiecărui ochi și formează imaginea dreaptă, reală a obiectului privit. În ochii lui Ben, distanța dintre cristalin și retină nu este cea potrivită. De aceea, el vede puțin neclar totul. Pentru a corecta acest lucru, poartă ochelari. Cu ajutorul lor, Ben poate vedea la fel de clar ca Olivia.

Tatăl Oliviei are
o mică surpriză pen-
tru copii.

— Mai avem puțin de mers pe jos,
dar aproape că pot simți mirosul, spune el
misterios.

Ben adulmecă și el curios.

— Nu miroase a surpriză aici! Miroase a flori, zice el.

— Și mai miroase a pământ de pădure! exclamă Olivia.

Însă, pe măsură ce se apropie de alea largă, aerul miroase a
gaze de eșapament de la mașini.

— Cum funcționează mirosul, de fapt? vor să știe Ben și Olivia.

— Cu ajutorul nasului, desigur, răspunde Mihai.

— Bine, spui mereu ceva, dar nu ne explici, spune Olivia.

Dar cum anume? Doar cu nasul și creierul?

— Creierul este foarte important! spune Maria. Fără creier, nu am putea
percepe absolut nimic. Avem mereu nevoie de el.

Ea le explică perfect și acest lucru.

Pentru a mirosi, avem nevoie de nas și de cele două nări ale sale. Aerul intră
în corpul nostru prin nări.

Tot ceea ce putem mirosi este alcătuit din parfumuri (mirosuri) care plutesc
în aer. Când inspirăm, parfumurile sunt atrase în nas.

Nasul are, de asemenea, o funcție de protecție împotriva substanțelor iritante,
care sunt eliminate, de obicei, prin strănut și astfel nu ajung în plămâni.

